

प्रवेश सं० २०९९४
त्रिंशच्छ्लोकी सभाष्या

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं० —

नाम सापिण्डवर्णनम् (अशौचत्रिंशच्छ्लोकी व्याख्या)

ग्रन्थकार —

पत्र सं० ९४ गणनया.

श्लोक सं० —

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३८ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ९२.

आकारः ९.९" x ३.७".

13668

लिपिः दे. ना.

आधारः अ. ना.

वि० विवरणम् अपू० —

सं. १६२५.

पी० एस० यू० पा० — ७७ एम० सी० ई० — १६५१ — ४० ०००

न. ६३७६.

विदेनामाह। स्नानशुद्धाः सपिंडाः सपिंडाः स्नानशुद्धाः सपिंडाः सद्यः शौवंसपिंडानां गर्भः पतनेसती
 तिस्मरणत्। एवं सपिंडानां वतुर्थमासादि त्रयेः विशेषेण सद्यः शौवे प्राप्ते पंचमषष्ठयोर्विशेषमाह। अत्र
 इति। अत्र ये मासद्वयेषां मासानां मध्ये यदंत्यमासद्वयं पंचमषष्ठ्यारब्धं तत्र सपिंडास्त्रिदिनमशुवयः सफु
 रितिसंबंधः। तथा वस्मृतिः। पाते मातुर्यथामासं पित्रादीनां दिनत्रयमिति वचनात्। अत्र पातशब्दः पं
 चमषष्ठ्यमासोपलक्षणपरः। पातः पंचमषष्ठ्योरिति वचनाच्चेति भावः। अतः घणमासं द्विसप्तमा
 क्षममासयोः सृतिवत्पादशौवमिति शेषः। सृतिः त्रसंवत्सरजननं तत्रैवेति सृतिवत्प्रसवनिमित्तं द
 शाहं नान्यनिमित्तमिति यावत्। सूते दशाहं शौवनिमित्ततादृशाहं तावमाशौवं सपिंडेषु विधी
 यते। जननेप्येवमेव स्यान्निष्पुणाशुद्धिमिच्छतामिति। मनुक्ताप्रसिद्धा। तथा वस्मृतिः घणमासाभ्यां तौ
 यावदुर्भवावो भवेद्यदा। तदा माससमेस्तासादिवसेः शुद्धिरिष्यते। तथा हाशुतोऽपि। ज्ञातमात्रे मृते
 मृतजाते वा सपिंडानां दशाहमिति। एतस्य वतुर्वपि साधारणतामाह। वातुर्वपि स्य तुल्यमिति। एतदा
 शौवं वातुर्वपि स्य वतुर्गां वर्णानां तुल्यसाधारणं भवति। न कश्चन वर्णकृतो विशेषः। न केवलमिदं
 मेव तुल्यवयोवस्थाविशेषोपरतिनिमित्तमपि वतुर्वर्णसाधारणमित्याह। वयसि यादिति। यद्यपि

२ वयोविशेषोपरतिनिमित्तमाशौवमात्रं विविधोपादान्तरादिभेदेन विहितमाशौवं तदपि वाट्वापि स्पष्टं न
 भवति। तदुक्तं व्याधुपदमुनिना। तुल्यं वयसि सर्वेषामतिज्ञाने तथैव वेति। अत्र स्पष्टं नृषु विहितं नृषु
 नृषु पृथुषु निहिते ज्ञाने। यतिरिक्तानामाशौवाभावो धनितः। एदानीं एष प्रसवनिमित्तमाशौवेधि
 तीयत्वेनाह। जन्माशौवांतराले यदि शिशुनशनं नालवृद्धि काले निःप्राणो निःपते ह ज्ञानन जनि
 तमाशौवसत्वे काले ॥ प्राकृणाभिहेदनाद्वे निधनमुपगतस्तत्राहैव शुद्धिः सर्वेषां सूतिकायास्तु
 हवसकलकं प्रेतशुद्धिस्तु सद्यः। जन्माशौवांतराले जन्माशौवमध्ये नालवृद्धि काले नालवृ
 द्नादनं सारं यदि शिशोर्निशनमुपरमः स्यात्। निःप्राणः प्राणरहितो वा निपतते। तथैव ज्ञानन जनि
 माशौवं कुत्स्नं पूर्णमस्त्यवनशौवशौवेन तन्निर्दिष्टः। किं तु जन्माशौवेनैव शिशुपरमनिमिताशौ
 वनिर्दिष्टिरिति भावः। तदुक्तं ह्यनुना। दशाभ्यंतरवाले प्रमीते तस्य काले ॥ यथा शौवं न कल
 व्यसूसाशौवं विधीयत इति। वेद्ये ज्ञाननं सारं भाभिहेदनात् प्राकृ निधनमुपगतस्तत्तीह सुवर्षाणि त्र
 दीना अहैव शुद्धिः स्थापितिशेषः। इह विषये सूतिकायामातः सकल पूर्ण दशाहं प्रसवनिमित्त
 शावशुद्धिः स्तु सद्यः प्रसवनिमित्तमेव भवति। नयावमिति भावः। तत्र जातो यदि तः मृतः स्यात् २
 वा

ता४

रत्नयवशिखं

करवत्। सूतकं सकलं मातुः पित्रादीनां त्रिष्वकमिति वचनात् ॥ यत् नृष्विद्यते ज्ञानं तावन्नाप्रोति सूतकं किन्ने
 नानेततः परं वा तसूतकं तु विधीयते। इति वचनाच्च। कालविशेषेण दशाहं दशौवापवाद्भीमैवायवयोवशा
 विशेषादपितदपवादवतीयत्वेनाह ॥ २ ज्ञानं प्राकृ नामतो वीकृदशन जननतोऽहः परतेऽग्निदग्धेऽहस्ये
 तत्रापि सद्यस्तदुपरि दिनमात्रं व्यक्तं श्वौलसूत्ये। सद्यैलेतु त्रिरात्रं त्रिदिनमितरथाप्याज्रताज्ज्ञास्येवमा
 तापि त्रस्तपुत्रे त्रिदिनमपरा ने संनिधौ न ह्यवेष्टे ॥ ३ ॥ नामतः प्राकृ नामकरणात् पूर्व परेतेऽपरीतज्ञानं स्तान
 मात्रं नतन्निमित्तमाशौवमिति। प्राकृ नामकरणस्तद्यः शौवमिति सारवस्यतेः। नामकरणादह्यं परं तज्जन
 दती कुपरेतेऽग्निदग्धे अहः एकरात्रं। अहः सद्यंतकन्यासुवालेषु वविशो धनमिति वचनात्। अद्यत्वे
 सद्यः शुद्धिः स्नानमात्रं। आद्यंतज्जनः सद्य इति वचनात्। तदुपरि दिनमात्रं व्यक्तं श्वौलसूत्ये। तदुपरि
 तज्जननादूर्ध्वं यावी त्रदर्ववृद्धा करणरहिते परेते दिनमेकरात्रम्। अस्यान्तैषि कीमृतेति वचनात्। इत
 उतु त्रिवात्रमिमाह। सद्यैलेतु त्रिरात्रमिति। सद्यैले कृत्यो ले परेते त्रिरात्रं निर्वृतं स्य कानां तु त्रिरात्रं शुद्धि
 स्यत इति मनुष्यवचनात्। वक्ष्ये ज्ञानंतरमदिशेषां त्रिरात्रमित्यहः। त्रिदिनमितरथाप्याज्रतात्। इतरथा अकृत्यो
 ले त्रिदिशब्दात् कृत्यो लेपि बसस्थिते। तदुपरि वर्षत्रयहर्षयावदुपनयनं त्रिरात्रं। त्रिष्वमर्थः। प्रथमावकृत्यो ले

सुखावदुपनयनं त्रिरात्रं वर्षत्रयं ह्युत्तरतः तदुत्तरादिप्रावदुपनयनं त्रिरात्रमिति त्रिरात्रं त्र्युतापेक्षादिति वचनात् । एवं
वयोवस्थाविशेषेण शरीरविषयमभिधाय ज्ञातृशौचमाह । ज्ञातृशौचमिति । तदुपनि उपनयनं न तं ज्ञातृशौचं पदं
हृदिकमिति यावदशरात्रमन्तः परमिति वचनात् । एवं मतिशेषेण ज्ञातृशौचं ज्ञातृशौचं ज्ञातृशौचं ज्ञातृशौचं ज्ञातृशौचं
वयवापमाह । ज्ञातृशौचं पुत्रोत्पत्तिदिना अर्द्धरात्रे ज्ञातृशौचं परंते इति ज्ञातृशौचं ज्ञातृशौचं ज्ञातृशौचं ज्ञातृशौचं
अहोरात्रे इति कथयवचनात् । बेजि कायमिसंबंधापनु नुं ध्यापद्व्यं अहमिति स्मृत्यंतं रात्रौ । एतदवी कुंशान्ज
ननु तोहृतिरिति नो कं सर्वसन्निधौ शिशुमरो वेदितव्यमिमाह ॥ सन्निधौ न ह्यवे प्रीति सन्निधौ समीपेन ह्यवेक्षेन
ह्यवेष्टावस्येति । अत इति यावत् अतिक्रान्ता शौचमेतन्मभवाति भावः । तदुक्तं प्राध्वपदमुनिना । उपनीते तु विकलं
तस्मिन्नेवाति कालजमिति । ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥
रः पिता । ज्ञाननीमाता । सोपराः । आतरः । एषां पदशास्त्रं शौचमिति । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥
नान्निधौ पदशास्त्रमिति । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥
कं सूतकं कम्पनी न धिकारित्वं न दानं त्रिरात्रं सपि देसहसमानमेवेति भावः । एतत्पक्षद्वयोत्रात्रं पदशरात्रं वा शब्द
माशौचमिष्यते । अत द्विवर्ष उभयोः सूतकं मातुरेव ह्येतत्पदशरात्रं निविशने श्वरः । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥ अथ वदुत्तरं । ॥ ३॥
अनघं ब्रह्म संज्ञं जनिकरं जननी सोपरा एषां पदशास्त्रं ह्यस्य श्रुत्यमेवाधिकमिदं विषये शौचं त्रिरात्रं ॥ ३॥

3.

[illegible]

दधावत्सर्वदशानामपि । नक्षत्रदर्शनात्तरुद्धिः ॥ रात्रिर्नक्षत्रस्य अवसानपर्यंतमेवावधुः । अत्रानात्तद्विषयः ।
 अत्रयेषां पूर्ववत्तेष्विष्टानामुदितः तेषां पुनः पक्षिणीकथने देशकालमप्येतो व्यवस्थापनीया विधाः स्वस्वित द्वेषपक्षे
 लीक्षयेन्निर्या । मातुलस्वसुरमित्रगणैर्गुर्वगनासुव । आशौचं पक्षिणीं रजसूतानात्तमसीयतीति । तथा । पक्षिणी
 मसिर्द्वयोनिर्हव प्रेसही ध्यायेन्निबन्धादिवृत्तानि मूलं ॥ अत्रोत्पत्तिरिवत्पत्ति । प्रोत्पत्तिर्नक्षत्राणां इति । वृत्त
 षये स्थित इति मनुष्यवर्गानामेव च कुलपते । अत्रियेषां वत्तमप्युत्पत्तिः । नक्षत्रदर्शनादिति । वृत्त
 याश्च वत्तवत्तमूलं ॥ अथ नक्षत्रं तत् । पक्षिणीषु व्याप्यं वृत्तयामुत्पत्तिः । नक्षत्राणां वत्तमप्युत्पत्तिः । नक्षत्राणां वत्तमप्युत्पत्तिः ।
 गुरुपरमत्तो मातुलवैकगर्ज । रात्रिस्त्रजस्वत्तत्पत्तिः । नक्षत्राणां वत्तमप्युत्पत्तिः । नक्षत्राणां वत्तमप्युत्पत्तिः ।
 कलैर्मर्ववर्णेषु तु ली । एषा एको देशाध्यापक उपध्याय । नक्षत्राणां वत्तमप्युत्पत्तिः । नक्षत्राणां वत्तमप्युत्पत्तिः ।
 वावसानः ॥ मृगशिरः । इतरस्मर्त्तः ॥ एषु शिष्यादिषु प्रतीतिषु एकः । अत्रानात्रमशौचमिति शिष्यः । तथा ।
 स्वगुरुपामसो मातुलवैकगर्ज । तथा मर्ववर्णेषु तु ली । एषा एको देशाध्यापक उपध्याय । नक्षत्राणां वत्तमप्युत्पत्तिः ।
 जी । अत्रानात्रमशौचमिति । मृगशिरः । इतरस्मर्त्तः ॥ एषु शिष्यादिषु प्रतीतिषु एकः । अत्रानात्रमशौचमिति शिष्यः । तथा ।
 पितृवधवो मातुलवैकगर्ज । इतरस्मर्त्तः ॥ एषु शिष्यादिषु प्रतीतिषु एकः । अत्रानात्रमशौचमिति शिष्यः । तथा ।
 तस्मिन् ॥ तस्मिन् पुत्रवधवो मातुलवैकगर्ज । इतरस्मर्त्तः ॥ एषु शिष्यादिषु प्रतीतिषु एकः । अत्रानात्रमशौचमिति शिष्यः । तथा ।

[illegible]

मध्यज्ञातस्य प्रेतशो वस्यन पूर्वानुदि रिति जापितं। शो वस्यन शुभते सति निवृत्तिः शा वस्यन धिनी तस्मिन्नात्वा द्वाभ्यां तत्र
 त्रिशो वस्य। त्रिमात्रा वशे वयसा शो वातरे पूर्वोक्तं भवेत्तादाह। भाष्यपरदि नो भ्यो रादिः त्रिभिः परदिने की निनीयामशो वस्ये
 ति। यामि न्यायसूरीयः प्रहः तस्मात्त्रा वशे वयसा त्रिभिः परदिने पूर्वोक्तो वाद धिने स्त्रिभिः दिवसे भुविः नमव शो वा वशे वमत्रे
 ऐति। रात्रिशो वस्येति द्वाभ्यां भूतेति स भिः स्मरति तौ तमव वनादिति यावत् नैवा शो वस्येति च। मातृ पितृ संबंधा शो
 वं पूर्वोक्तो वशे वयसा नैव शुभेति। किंतु पितृ पुत्र परमेमा त्वे पितृ नेतृ दशाह मेवा शुद्धि रिति भावः। तयोर्मातृ पितृ वि
 रति नमि तयोः परस्पर संनिपातेन पूर्वशो वशे वयसा सुद्धिः। किंतु मातृ शो वम अप्यतित स्यापि पित्रा शो वस्य
 न संकोचः। मातृ विरोधमाह। पितृ पुत्रा मन इति। पितृ पुत्रा मनमातृ मृत्यौ पित्रा शो वम मध्ये मातृ मृत्यौ पीसि
 ली अधिक का कार्य यावदशाह मिति भावः। तथा वस्मरतिः। मातृ यत्र प्रमीता काम शुद्धि ज्ञियते पितृ। पितृ शो वय
 रादिः स्यात्मातृः कुर्यात्पक्षिणी मिति। अथैकादशं वृत्तं। सर्व वायो वमंत र्यदि विदितेति देशे वमात्रेण शुद्धिः पू
 लो ज्ञात्वा सर्वै र्विहित हित कता वरु काः स्तुति का तु त्रिंश द्वा जं न योग्या पितृ सूर करणे वि शतिः पुत्र सस्तु ११॥
 सर्व मिदमाशौ र्वं यथा शो वातं तं मध्ये एव विदितं शतं भवति तदा शेषमात्रेण शुद्धिः दशाह मध्ये यान्य वसि स्याति
 दिना नि तावन्मात्रेण शुद्धिः। नेशाना दार भय दशाह मिति भावः। एवं त्रिदिना द्वा शो वय विदुः श्रव्यं प्रोचितं कालः
 शेषः स्यादिति यावत् नैव स्य रणात्। दारु हा दहि ता नो। इदमाशौ र्वं अहि ता नो दारु हा दहि वस तो दशादि ७

रिहा हा दहि ता नो मरणा देव सतो न्यत्र कुर्यादशौ र्वं ॥ ५

ति ५

ने कुर्यात्। नमराण दिव सत इति। अन्यत्रा यत्न फिता नो मरणा दिव सतः कुं की ज्ञदा ह दिव सति तथः। अनग्निमतः पुत्रो
 तेः साप्तेः संस्कार कर्मण ४ शुद्धिः संवयने दारु हा स्तु यथा विधी यंगि रो व वनात्। अशो वातं यत्न ता शुद्धि न वति
 तदाह। पूर्णो खात्वेति। पूर्णो आवे सो सव्ये न संवस्यं यथा भवति तथा त्नात्वा विहित कृतो देव कार्य व अहिकाः योग्याः शु
 शातय इति शेषः। स्तुति का यथा विशेधमाह॥ स्तुति का न्विति। स्तुति का तु पुनस्त्रिंश द्वा जं। मास मंत्रेण पितृ करणे पितृ को
 यस्सूर करणे देव कार्ये न योग्या शुद्धान भवती भावः। एतत्वन्या प्रसेवे। पुत्र प्रसेवे वि शेषमाह। पुत्र प्रसेसु। विंशति
 दिना नि उभय कार्ये योग्या न शुद्धान भवति इत्येवमन्यः। स्तुति का पुत्र वर्त वि शति जेण कर्मणि कारयेत्। मासे न
 स्त्री जने नीमिति पैठिन सि व वनात् ११॥ अध द्वाद शं वृत्तं ॥ नि द्वा न्यं प्रमीतं दिव स मशु वि कोः शास्त्र
 गित दृष्टी शो वाः था। नाथ माद्य कृत शत फल भागा न्नेवे। नैव शुभेति। नीलोपा धाय माता पितृ परम पुत्र न ब्र
 वारि न दोषी तेनो न्ये नि हितो स्य व्रत मपि वि ततं अयते वश्य मेव ॥ अन्यं सवर्ण मसं धिं दुनि हित्य दिव स मशु वि कोः ना
 ति। एतदतो द्वा त्र मत द्वा वसिनोऽत द न भोजि नै र्थेयं। तद्गु वसि नै खिरात्रं। तद्गु ना शिन स्तु पुरा रात्र मिति वि
 यं तथ वमनः॥ अस्तु पुं दि जं प्रेतं वि प्रो नि हितं वं वृत्तं। विप्रो ह्यति त्रिंश जेण मातृ शो वां श्वं धं वाना यद्य न
 न नि तेजं शुद्ध ता नैव शुद्धाति। आन द्वा द शं वन वत स्य गे ह वसेत्। अथास्व वां नि हितं तदुक्ता शो वाः यजु
 आ विप्र १

नानाधर्माणां प्रमाणं

स्ववारीनदोषीदोषभाजनं विती। असवारीकृतान्नभरपतइति। आयायिपिदुयाध्यायादिनिर्दिष्टापिप्रती ७

(६)

तीयस्पर्निहः एतदुक्तोवावः। ब्राह्मणश्चेत्तरुनिहरेत् तदामासं अरुविः। तथा रूः वेदुल्लेणतदशरात्रमित्यादि
 होमः। अवरः श्वेदुर्गः पूर्ववर्णमुपस्पृशेत्। पूर्ववा अवरः तजश्वोक्त मणौयमितिवदनीत्। अत्रनिर्हिराण्यस्ययी
 शय्यभ्योऽन्नतवहने होमः। एतस्यापवादमाह। अधानाधमिति॥ अनाधमेते निर्दिष्ट आद्यजतुशतफलभागवे
 त। आन्नवे नेवशुद्धेत्। आद्यः क्रतुर्नेति होमः। आन्नवे स्नाने। एव कारणे स्नानान्नमाशोवनिवृत्तिः प्रति
 पादिता। यथाह पराशरः॥ अनाधं ब्राह्मणं प्रेतं येवहन्ति हि जातयः॥ पदेपदे यज्ञफलमनुपूर्वमिति। नतेषामनु
 भक्तिवितपापं प्रभुमिति। जलावगाहनानेक्षोऽस्यः शोर्वविधीयतइति। अथब्रह्मवारिणोर्विशेषमाह। नीत्वा पाध्याय
 मात्तपित्परमगुरुः न ब्रह्मवारीनदोषी। उपाध्यायादीन निर्दिष्टव्रतीति या इवल्क्यवचनात्। अन्यनिर्हि
 राणो दोषमाह। तेषोऽन्यं निर्दिष्टोऽस्यव्रतमपिविततं प्रीतेव श्रमेवेति तेभ्यः उपाध्यायादिभ्योऽन्यं निर्दिष्टोऽस्यब्रह्मवारी
 णः शब्दकमिहोक्तं व्रतान्निवृत्तिः। अन्यत्रमातपि त्रेरितविसृष्टवन्नदितिभावः। १२॥ एवं निर्हिराण्यं रोविमुक्ता अ
 नुगमनोर्विषयो द्योतते नाह॥ अथत्रयोदशोक्तं। तुल्योत्कृष्टानुपाने वसनसहितकोऽभ्यवाप्तुत्यर्थे
 स्पृष्टोऽप्राशयशुद्धिदधदिनमरुद्विहीनवर्णानुपाने। पक्षिणोक्तान्तरानुव्रजनइहभवेद्यत्तत्वे त्रिरात्रं कृत्वा स्ना
 त्वास्नान्दामसुपमनशतं संपिपाशं शं वक्युः। १३॥ तुल्योत्कृष्टानुपाने ब्राह्मणस्य ब्राह्मणानुगमनं तुल्यानुपाने

हा

अ १

एवंक्षत्रियादेः स्वसर्वाणामनुगमनं तुल्यानुपाने। उत्कृष्टानुपानं तु क्षत्रियस्य ब्राह्मणमनुगमनं। तथा वैश्यरुद्रयोः ब्राह्मणक्षत्रिया
 नुगमनं रूद्रस्य ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानामनुगमनं तस्मिन् तुल्योत्कृष्टानुपाने कृते वसनसहितकोऽभ्यवाप्तुत्यर्थः। सर्वेऽनुः। अत्र
 सिनद्यादावाप्तुत्यर्थत्वात्। चक्रिण्यरुद्रादयं प्राशयविशुद्धेत्। प्रसिद्धमेतद्व्याप्यार्थक्यन। अत्रानुगम्येक्यान्नतं ताति
 मशक्तिमेव वा। स्नात्वा स्यैलः स्पृष्टोऽग्निं धृतं प्राशयविशुद्धीति तमनुवचनं। मूलं वेदितव्यं। होनानुगमनाशो
 माह। अथदिनमरुद्विहीनवर्णानुपाने ब्राह्मणस्य क्षत्रियानुगमने क्षत्रियस्य वैश्यानुगमने वैश्यस्य
 रूद्रानुगमने क्षत्रियाद्यनुगता ब्राह्मणस्य वैश्यरूद्रानुगमने यक्षोऽग्निमरुद्विहीनवर्णानुपाने पक्षिणोक्तान्तरानुव्रजनइहभवेद्यत्तत्वे त्रिरात्रं कृत्वा स्ना
 त्वास्नान्दामसुपमनशतं संपिपाशं शं वक्युः। १३॥ तुल्योत्कृष्टानुपाने ब्राह्मणस्य ब्राह्मणानुगमनं तुल्यानुपाने
 नद्यामुत्तमजले स्नात्वा अस्तुपमनशतं प्राणायामशतं कृत्वा संपिपाशं धृतं प्रमानं कुर्युस्ततः शुद्धं भवतीत्यर्थः।
 तथा व्यराशरः। धृते भूतं नृपः रूद्रं ब्राह्मणं ज्ञानदुर्बलः॥ अनुगच्छेन्नृपमानं स त्रिरात्रं शुद्धं भवतीति। त्रिरात्रं कृत्वा
 आवीर्णं दीगत्वा समुद्रगः। प्राणायामशतं कृत्वा धृतं प्राशयविशुद्धीति॥ अथ कुर्युः शब्दः॥ तातां वा नयन्
 श्रीनले जलति कदोऽहो नारी तदीयाशो जेत्येभ्यस्तदनुसुतुपनयनं वाधिका रोये सुभ्यश्चैवाति के यो यद्विद्वदिति दत्ता
 स्युक्ताः शुभाः स्युः। कुर्युः कष्टं जयं वा धमदहनविधौ तत्तमेवाच्यते। १४॥ तातां वा नयन् श्रवणं वा वायं गुरुः॥

१॥ भोयो ब्रह्मवारी अनलजलतिलानन्ददातिम अनल जलतिलदः ॥ एवं विधो ब्रह्मवारी तदर्थः ॥ बोधवति ॥ तदी
 याशोव शुद्धा शुद्धो भवतीति भावः ॥ अन्ये भस्स्तु ॥ दोऽनलजलतिलदः ॥ तदीयाशोवः सन् आशोवो ते
 नमुपनयनं अधिकं कारयेत्ततः ॥ शुद्धो भवतीत्यभिर्संधिः ॥ एतच्चाचार्ये पितृपुत्रायाः निद्रित्यापि व्रती व्रती
 शकरो नैवना श्रीयान्नवेतेः सहसं विरोदिते तद्यथा निमित्ताक्षरायां स्थली कृतं ॥ अन्ये त्विति ॥ अ
 ब्रह्मवारी यतिरिक्ताः ॥ अत्रातिके भोयद्यन न जलतिलानन्ददातिम तदा तद्व्युक्ताः शुभांस्तु शोवे नैवनी
 ववंतः स्फुरितिताप्यर्थः ॥ अधिकं कृत्यत्रयं कुर्युः ॥ ततः शुद्धो भवतीति भावः ॥ अधमदहनविधिवितियदा अ
 धमदाह कास्तदा ततमेव भावं प्राप्नुवन्ति ॥ तेन ते न तुल्या तुल्या भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ अथेदं हांतरमृत
 स्फुरासीरा लाभेदाह विधिं पंचपशवृत्तेनाह ॥ पालाशो माहिताग्नेः प्रति कृतिमथ वास्थी निद्रया दयाया
 निशोवा ज्ञातयस्तु तत इतर न्याणी जीपपुन्येव कुर्युः ॥ अन्ये विप्राद्यशोवे संपदनमदस्तां च पाशोम क
 वं स्पात पावले धातुते ब्रतमपि ववरोदने त्वेकारजं ॥ १५ ॥ आहिताग्नेरस्थिभिः प्रतिकृतिं कृ
 त्वा तदलाभेशो न जादिर्यस्योक्तविधिना पालाशी प्रतिकृतिं कृत्वा तां दग्धा ज्ञातयः ॥ १६ ॥ हा
 शोवास्तु ॥ तत इतर न्याणी अनाहिताग्नी नीयान्ता श्वादिप्रतिकृतिं दग्धा ज्ञातयस्त्री एषा हि

कुर्युः ॥ दिनत्रयमवाशो वं कुर्यु रिति भावः ॥ अत्रोभयत्र विधिः श्रवणनमाहितग्निश्चेत्प्रशवत्त्रियते पुनः संस्कारं कृत्वा
 शववदं शोवमिति ॥ सुषिष्टे जलसंमिद्धं श्वश्चतथाग्निना ॥ असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहेतुं ज्ञातसर्वधेवः ॥ एवं पण
 मारं दग्धा त्रिरात्रमशुविभवेदिति मूलं ॥ अन्ये विप्रादीति ॥ अन्यो सकुल्यो दग्धाद्या शोवस कादेकवाग्नेन म
 मदनभुंजस्तावदेवाशोवकृत्स्नाने धोपावत्कालमाशोवतावदिति ॥ पावनदते आशोवान्तेतद्व्रतमपि वरेत् ॥ आ
 शोवानेयस्य पृष्ठं तं विहितं तदपि कुर्यात् ॥ १७ ॥ भयत्रापि दशाहनि कुलस्पर्शनं भुंजीत इति निषिद्धावराणदिति भावः ॥
 रोदने त्वेकारत्रयमिति ॥ प्रेतस्येदं सहरोदने एकारत्रयमहोरात्रमशोवकृदित्यन्वयः ॥ तथावपास्करः ॥ मृतस्य वा
 धेवः संहृत्वा तानुपरि देवनं वर्जयेत्तदहोरात्रं दानं आद्यादिकर्मवेति ॥ अत्राशोवशब्देनाशुवित्यवदिना स्थय
 तस्य स्यात्प्रतीतौ ज्ञातायां जन्माशोवेतदपवादोऽयोनवते न दर्शयति ॥ १८ ॥ जन्मज्यमरपतानो भवति कुलभुवो
 मात्तवर्जं पितुः अत्रानामर्द्धं सवैलादधनि धनं कृताशोवकं न्येजिभागे ॥ पूर्वीरास्योपरीथं महति वयसि संवापनं
 कृतमासी ॥ जन्मज्योपरी द्वादशमर्द्धं प्रयोदस्योराष्ट्रवर्द्धं ॥ १९ ॥ जन्मनि जन्मनि मित्ता कुलभुवोसपि ज्ञानं सोदकानो
 यीरपपतानो भवति मात्तवर्जमिति मातुः स्तिकाया अर्यपतानो भवत्येवैत्यर्थः ॥ वितुर्विशेषमाह ॥ वितुः अस्ति

११ मिति। एतत्सर्वेषां शोवं सर्वेषां सर्वकालं। यतिः संन्यासी। वनीवानप्रस्थः। प्रमिवर्गस्थितः। भयविवोद्वेगवा
सी एतेषां नोभवति। एतेषु त्याग्योन कथं विदुः। अशौचभाजो भवन्तीति भावः। अत्र ये धुरीणधुर्येषां सम
कांनान्तात्कालकीकुट्टिः। तेयांतो अस्मादरावृत्तेनाह। तैकरियेषु सत्रित्रितिषु येष्वां दानोपनयनयज्ञनआ
द्युद्घप्रतिष्ठाब्रूडातीर्थार्थयात्राजपधारिनयनाद्युत्सवेष्टेतर्थाः॥१॥ तैकरियेषु स्पश्यस्पश्यानि कार्याणि
आज्ञिवैकार्थं विहितानितेषुकर्तव्येषु स आदानो सर्वा शोवं नोभवतीति पूर्वेषु संबंधः। अत्र सात्रिणा
नसत्रप्रवृत्ताः ब्राम्हिनः। प्रारब्धप्रायश्चित्तलक्षणव्रताः। चपोरज्याभिषिक्तः। नृपचात्राजसेवकः। दीक्षि
तोयागकर्ता। मत्विजः। अध्वर्युवदि कर्मकर्तारः। अनेकश्रुतिपठनो बहुवेदाध्ययनशीलः। आतडोरोगी।
अन्येप्रसिद्धाः। एतेषां सर्वा शोवं नैवभवतीत्यर्थः॥ संप्रारब्धेष्विति। दानादये उत्सवीता प्रसिद्धाः। एतेषु स
प्रारब्धेषु एतर्था एतन्नेमित्ते कार्ये सर्वा शोवं नोभवती अनेनैव संबंधः॥ तथा वं याज्ञवल्क्यः॥ मत्विज
दीक्षितानां वर्णस्तथ कर्म कुर्वतां। सब्रिजितिसर्वगिरिपातवृजविदो तथा। दाने विक्रोहयेव सं ग्रामदेशे वि
प्रवे। आययदिवक्तायांस्यः शोवं विधीयतरति। इदानीं मृत्युविशेषादपि अशौचापवादमेको निवेशितमे ११

नैवेद्येनाह॥१८॥ नाशौचाः ज्ञानयः स्युः पतितपणिसुनवत्सविद्वाननीषु दोषाभ्यां वद्विद्वोरभ्य
मरहितसुरापेयहिनेपगामु। संदृष्टात्सर्पविषान्निपपशुदिवाकीर्त्तिकाद्यैर्हितेषु। खे
ष्टापूर्ववराश्च ज्वलनज्ञत विधाना राकाद्यैर्दृष्टेषु॥१९॥ पतिततासु धौतेनीषु त्रीधुमतासु प्रसृतासु वा॥ शातयः
आशौवाः अशुद्धानस्युः। तथा दोषात्तदोषाहृतानुयेपारवर्गः। आश्रयनेते पारवर्दिनः॥ अविहितो निगंधासिधौ
राः प्रसिद्धः। आश्रमरहितः। सायप्रकारेण कृत्वा अमेष्टः। सुरापेयानि बिद्धा सुरापानरताः। हिनेपगाः। अधमे
न सहसंभोगरताः। आशुमृतासु शातयोः नाशौवाः स्फुरितिर्येव एणसंवर्धः। अत्र लिङ्गमविवक्षितं। तथा सं
प्योर्णवः। तेन बुद्धिपूर्वसर्पदिनदिवा कीर्त्तिश्चापानः। तदनानः। आभिरुच्येन प्रवृत्ताः तर्हि ताः। तेषु मृते
षु नाशौवाः। शातयः स्युः। तथा। श्यापूर्वशब्दलोहज्वलनो म्रिः। जलसंक्रांतिविषः। वत्सनागादिः। अनाशौवाः।
अविहितो जन्मणः। आदिशब्दात् अविहितो मृग्यनन्दिः। दम्भिः प्रकरोर्दृष्टेषु शातयोः नाशौवास्युदितः।
नैवेद्यन्वयः। तदुक्तं याज्ञवल्क्ययोगक्षेत्रे॥ पारवर्दिनाः श्रिताः। लोना जन्तुः। वीरानकृगादिगाः। सताप्यक्रा
न्त्यागिन्धोनाशौवोदके भाजनः। इति। रदानामशौचिनयदुपादेयतद्विद्यतितेनैव नैवेद्येनाह॥२०॥ नाशौवराः
किंकाक्षाजिनलवनहृणक्षीरनारामिषेषु धूमेमूलफले वौधेयि दधिमधुस्यान्ति लेः। भोज्येददद्या

१२
 १०
 दिमानिष्यमनुमननात्त्वामिनो द्याति याता शोवे वाहः त्रिमेवापसिमग्नितं वापि सर्वं ॥ तत् ॥ १० ॥ यातिः
 प्रतिमरणं जाते जन्म तन्निमित्तमाशोर्व द्याति याता शोवंतस्मिन् कश्चिमेवानिमित्तं तरकते वा शोवे एष्य
 कश्चिन्मामो ज्ञातेषु द्रव्येषु च शोवंतस्यात् ॥ एतानि सर्वांशो वेष्टनाश इहानीति ॥ अत्र वषट्पिसामं
 तपदानि आशोवमित्रयेन प्रत्येकं योऽपानि स्वाभिनेनुमननात्स्वाम्येन तयोऽमात्रसंकापोनि
 स्वयमाशोवरहितः पुमान् अन्येभ्यो द्यात् ॥ स्वयं वा द्यात् ॥ एवं कते दोषो नेत्यभिर्लक्षः ॥ तथापनि तम
 ग्नितं सर्वं सुद्धिः स्यादिति स्पष्टं ॥ तथा दोक्तं मरीचिना ॥ लवनेन द्रुमां सेव पुष्पमूलफलेषु वा ॥ शाकका
 स्ततरोष्णस्य सपिष्टिभिः प्रस्तुत ॥ तिलो वधाजिने वैवपकापके स्वयं गृह्णति ॥ अथैकविंशद्वत् ॥ १०
 आतारण्यग्निना वेष्टियमाणेन विधेः द्विगिराधानकालाग्रहो ह्येतु विध्याहित हुतवहने लौकि
 केनाग्नभावे ॥ वंशान्नाग्निं वितग्निं पतित हुत भुजं सृष्टिकामे धवः क्रीनः ॥ ११ ॥ हतेन धनदत्त
 हतेन धनदा होष्यदा ॥ १२ ॥ ॥ अर्वाकृष्याण्यनविधेः विवाहः ॥ प्राकृज्ञातारण्यग्निना दग्निर्दत्तः ॥
 आतारण्यग्निना तत्कर्म समये मारण्यस्तु न धने नोत्पन्नेनेति यावत् ॥ विवाह इह द्वाधाधानकाला
 र्वाकृष्येणावेवाद्येनाग्निना दग्निः ॥ उर्ध्वतु आधानानंतरं विध्याहित हुतवहने विधिना आहित विध्युक्ता ॥ १२

नाख्यसंस्कारसंस्कृतायेदक्षिणाग्न्यादुपख्यतैर्दग्निः ॥ पतेषां ज्ञातारण्यग्नादीनामभावेनैतिकेनासंस्कृतेनाग्निना
 दग्निरित्युच्यते ॥ तदुक्तं उद्धजा इव न्येपन ॥ अहितग्निप्रधाना यंदधव्यस्त्रिभिर्दग्निभिः ॥ अनाहिताग्निरेकलौकि
 नापरो जज्ञ इति ॥ क्षिपिलौकिकेनाग्न्यप्रवादमाह ॥ वंशान्नाग्निमिच्छादिना ॥ वंशान्नाग्न्यादीन् प्रेतदग्ने ज्ञानोपादयात्
 थाविदवल्लसृष्टिः ॥ वंशान्नाग्निरमेध्याग्निस्तृप्तिकाग्निश्चार्हति ॥ पतिताग्निश्चैतानि अनाशित्वाग्रहो विद
 धाति ॥ १॥ इधनादा वषट्पयादमाह ॥ यद्वा हतेन धनेत्यपि ॥ इधनं काष्ठं ॥ हुनेग्निहते मादयो आदि राद्येन धयः प्रभृति
 तदुपयुज्यते तत्संग्रहः ॥ यद्वा हतेन धननादिना योदाहः सदाहोष्यदाह इति योजना ॥ सदाहो न भवति ॥ कृतोप्यकृत एव
 त्यर्थः ॥ तथाहयमः ॥ यस्यानयतिशरोग्निं तलाकाच्छादयिष्य ॥ अतर्लं फिसदात्तस्य सवाधर्मोऽलप्यति ॥ २१ ॥ अथ दग्नि
 र्वाहते ॥ सर्वतुष्टी विदध्यादुपनयनविधेः प्राकृपदं तु सारवाग्रहो लौकैस्तद्विधाने ॥ सकलरावविधिं ये ह्यपुत्रो वरोऽत्रा
 पुत्राभावे कुपेण स्वकुलजननैर्वंशशिष्यत्विजो वा बाधार्थं वायत कुर्यात्प्रथमदिनविधिं सोपितत्संस्तकात् ॥ २३ ॥
 एतत्सर्वं दाहपि उपनयनविधेः प्राकृत्तुष्टीममंत्रकमेवं विदध्यात् ॥ तथा दोक्तं ॥ नौगाक्षिणा ॥ तत्तुष्टीमिव
 दवं दद्यात् ॥ त्रीं संस्कारमेवेति ॥ पर्युति ॥ उपनयनानंतरं सुशारवाग्रहो नैस्तत्तद्विधाने ॥ स्वस्वग्रहो ज्ञेयमाग्रेना
 विदध्यादिति स्पष्टमतत् ॥ अत्र वत्तुष्टी हितान्यः ॥ एतादृशं विदितं जा सर्वं उपनयनमनुसंधेयं ॥ एतानि त्रिंशद्विंशति
 रयति ॥ सकलेति ॥ सकले सर्वशरवविधेः प्रथमपिनमाग्रदशागतं स्वग्रहोक्तं कर्म ज्ञेयं ॥ तद्विदध्यादिति

क्रियाज्ञवत्कृष्णस्मिन्निवमूलं ॥ अथवा इत्यर्थे नित्यकृतवर्तने दोषमाह (शुद्धे स्पष्टाश्च वदोः) ॥ यदि मन्त्रः प्रेनः
 शुद्धे स्पष्टः अथवा उदामवर्ति (न दोषेन ज्ञावाज्ञमुक्तिः) तथा वमनुः न विप्रस्त्वपुति प्रसूते न श्रद्धाका नयेत् ॥
 अथवा यो ह्यहोतिः स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च धितेति ॥ १२८ ॥ अथपंचविंशतितो नोदकं दाने विप्रोक्तं तातानीमात्तपित
 रित्यपरमं पुनरित्यन्तं भोथमिदं प्रतीतिस्व श्रीयोज्यं अथवा उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च
 वर्षांखंडिवोरादद्युयत्तपि उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च
 परममुदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च
 न ॥ पुत्रस्ममातापि शुद्धे दोषे ॥ तथा अथवा यो ह्यहोतिः स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च
 पिशातयोभ्युपयन्त्यपि इति तथा ॥ एवं मत्तामहाचार्यप्रतीतामुदकं अयेति ॥ इतरत्र नियमाभावमाह ॥ अथमिदं प्रतिमिदं
 सखा ॥ प्रतीतिपरिणितं दुर्गतिस्त्वसा ॥ स्वश्रीयादयः प्रसिद्धाः ॥ एतज्ज्ञेयं नोदामं ॥ यथेष्टं ॥ इहया भवतीति नित्यं यतमिति
 भावः ॥ अत्रापि या इवत्कृष्णः ॥ कामोदकं सखि वप्रतीतिस्व श्रीयोज्यं अथवा उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च
 अथमिदं प्रतिमिदं ॥ नत्रापि या इवत्कृष्णः ॥ कामोदकं सखि वप्रतीतिस्व श्रीयोज्यं अथवा उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च
 अथमिदं प्रतिमिदं ॥ नत्रापि या इवत्कृष्णः ॥ कामोदकं सखि वप्रतीतिस्व श्रीयोज्यं अथवा उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च
 अथमिदं प्रतिमिदं ॥ नत्रापि या इवत्कृष्णः ॥ कामोदकं सखि वप्रतीतिस्व श्रीयोज्यं अथवा उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च उदामे स्पष्टाश्च

धर्मिणः । गन्धर्व इह ॥ अथैवमुराण्यैवयोषित इति ॥ २५ ॥ अथ षड्विंशेन संस्कारानन्तरं यत्कार्यं तदाह । संस्कृत्यानीक्षमाणाः
 सकलकुलभुवोर्वाल्लभ्यते त्रिजिता नोदये वृद्धपूर्ययसि सवसनी एकवारं निमज्जयाणा एते त्रिः सकृद्व्यतिदिनमुदकं
 जगोदक्षिणास्याः क्षेत्रे वृद्धपूर्ययसि सवसनी एकवारं निमज्जयाणा एते त्रिः सकृद्व्यतिदिनमुदकं
 लभ्यते वाल्लभ्यते त्रिजिता नोदये वृद्धपूर्ययसि सवसनी एकवारं निमज्जयाणा एते त्रिः सकृद्व्यतिदिनमुदकं
 सवसनीः सवस्त्राः । एकवारं निमज्जयाणा एते त्रिः सकृद्व्यतिदिनमुदकं
 रज्जिते संबंधः । उदकदाने वर्णाभेदे नृदिग्निपदं विधायितुं तान्निधानिह । अथ मण्डप इत्यपि ना । प्राणयोग्यतवति दक्षिणाया
 दाक्षिणाया मुरवाः क्षत्रियेभ्यस्तवति उदध्रुवाः । विशि तु यस्तवति प्राध्रुवाः इति । अथ अथा विभागं सरीरं मर्गो संयोग्या न वेक्ष्यमा
 णा । अथोभयपथं तंति शातात्पस्मति । प्रेतस्य चांधवायथा वृद्धमुमुदकमवती र्धनोद्वये युरं प्राति प्रसिद्धिः । अथ सथ
 यज्ञोपवीत वाससो दाक्षिणाया मुरवाः । प्राध्रुवाः । अथ क्षत्रियवैश्येति र्धनोद्वये युरं प्राति प्रसिद्धिः । अथ सथ
 सिंघेयुर्धनामगोत्रेण वापता इति याज्ञवल्क्यस्य इति । त्रिः प्रसक्तं कुर्युः प्रेतस्तत्प्रवृत्तिं प्रवृत्तिं ववर्नं मूलमिदं नुस्ये ॥ २६
 अथ गृहपतिर्विशेन कर्तव्यं नोदकदानान्तरं यत्कार्यं तदाह । स्त्रीयुः इत्योषित तत्र त्रिदिनमनगना शातयोः प्रसिद्धिं वा कीत्ता
 तान्नाशनाकामिष्य लवनपयः शारमन्त्रं त्यजेत् ॥ स्त्रीसंगमं गोनानि व्यसनात्सुनमुद्रोक्ते गहना नितापति स्तीती
 क्षितौ ते प्रथमं गतिनियताः संविशेयुर्निरायाः ॥ २७ ॥ शातयस्तत्र प्रयसि भूयोऽपि उदकं
 पुनः संयुः रज्जान

पुष्पः ॥ ततस्तैर्वत्कलव्यंतपाह ॥ त्रिदिनमनशनाः संतोहनिशमहोरात्रं वाधनशनाः ॥ कीतो ॥ १५ ॥ नावसंतः कीतनप्र
 मितं यन्मयावितं प्राप्ते ॥ आमिषलवनपयः ॥ क्षीरमन्त्रेयते ॥ स्त्रीसंगमं गन्धानि वासः ॥ सैमिद्रूपेनोद्यासनापि
 तलेयुरिति प्रवर्णान्वयः ॥ तथात्राप्यस्यम् ॥ तातोस्तीर्णकृतोतदति ॥ नृणां निर्मितयदाकरणे तत्राणितेनास्ती
 णिकृदितायामुमिस्तत्रातिनियताः ब्रह्मवर्णदिनिमपुत्ताः कथं कु निशाप्यसैविषुभिः ॥ साधमप्यव ॥ अत्रकी
 तल्लवाधनाभूमौ स्त्रीपुस्तप्यगिति पाहवत्त्वयं नो गदादुजिवा प्रसारयारुमन्त्रितः ॥ श्रीरवकीतोयनेन
 वावर्तेरनितिवसिष्ठवचनैः ॥ अहानलवर्णनासुनिमलेयुश्च ते अर्धाप्रोक्षमर्न वनाक्षीयः ॥ श्रीरवकथं कृत्वा व्रितामपु
 ववनी ॥ अथः शय्यासनिनो ब्रह्मवर्णश्चमर्द्वितीयेतमव वनं मलप्रनुसंजेय ॥ १२ ॥ अथाविशेष्टेन दशाहं संवधिने
 विधिप्रदा ॥ सप्तसोदरैः पुष्टे समधुदहनतः प्रसूतं प्रेक्षे ॥ अथावेवावपेतप्रथमदिनं वृद्धव्यमनापीरकावादादुद्धा
 देवगण्येव यदिनमिदं वापि त्रैः क्तावतुणी मेकस्मिन्सप्तमेवाव ॥ अत्र निप्रवसदिनेवानुपेतुनेतत् ॥ १२ ॥ सैरुक्तामि
 रुकः ॥ १६ ॥ नतः ॥ दहनानन्तरं प्रत्यहं प्रातिदिनं दर्भयुंजे ॥ अथावेवावपेत ॥ दर्भयुंजे एकैकं पिं डं समधुयथाभवति
 तथा आपवेत ॥ पावदशममेकैकमेवापिं डं दद्यादिति भावः ॥ तथावस्यतिः ॥ ननु भिद्वेसे दद्यान्नेव विधानं समाहितं ॥
 दशमपिं डं मुस्तत्परत्रिशेषेयुर्विभवेत् ॥ अत्र नृमाविप्यनेन पारवाण व्यावृत्तिः ॥ सुवित्ता ॥ तदुक्तं शंखेन ॥ भूमौ मात्य ॥ १५

पिं डं पानीये अनुलेपनादिद्वयमिति ॥ पिरुदाने द्रव्यनियममाह ॥ प्रथमेति ॥ प्रथमादिने यच्चतुद्रव्यं तदेवोपाह ॥ याव
 द्दराहं कर्तव्येन द्रव्या नारम्येपि दयामिति यावत् ॥ तदुक्तं शनः शेषमुजिना ॥ शानिनाशकं भिषापि शक्यैर्विषयनि
 र्पेत ॥ प्रथमेनियतद्रव्यं तदेव स्याद्दराहं कर्तव्यमिति ॥ अथवयनका लमाह ॥ क्षाहाहं दियेति ॥ वयनीदिनं दातु
 तादेवगण्यं नमरादिना तसंवयनं दाहान् ॥ १२ ॥ ताहं तु यथाविधीर्गिराववनादिभिर्भावः ॥ १२ ॥ द्रव्यवयनं आदितः
 दाहदिनतः यानियतवारिदिनानिते सौ वतुणी दिना नमेष्ये एकस्मिन्दिने ॥ दाहतः सप्तमेवाहनिनवमदिनव
 र्ममिति शेषः ॥ तथावसर्तः ॥ प्रथमेकितृतीयदा सप्तमनवमथवा ॥ अस्थिसंवयनं कार्यं दिने तद्वा ज्ञेयं ॥ सहाति
 तथा स्मृत्यंतरमपि ॥ द्वितीयावस्थिसंवयनं ॥ तथा विष्णुरपि ॥ वतुर्गदिवसे स्थिसंवयनं कार्यं ॥ तेषां वर्गो भ
 मिप्रक्षेप्यति ॥ १८ ॥ अथैकोनत्रिंशत्कृतं नववर्णादिविधिमाह ॥ वधीप्रसूतं तत्परिवर्तनं नववर्णं नववर्णं कृति
 मध्येवाक्ये विदुः ॥ चितप्रमगुनुष्येव वापादिनित्ये ॥ अत्र स्मार्तं शुभायेमजितमभिनितं वस्त्रं ॥ १९ ॥ दिवा काले
 शनं वेदयादश ॥ भनयमिदं भूसुरेभ्यः शुभाये ॥ २० ॥ वधीयसि वदसो स्थितं सन्नितु पुनः ॥ कान्तेतदयमे
 रुनि ॥ उपसि वदने ॥ नववर्णं नववर्णं कृतीयां सः ॥ कुर्यादिति शेषः ॥ उपरिवर्तनं नववर्णं कृतीयां सः ॥ अथवा
 विवर्तमथो आरोग्यमथेद्वितीयेतृतीये च नववर्णं यदिने कर्तव्यं ॥ २१ ॥ तथावदत्तः ॥ दशमदिनं निम
 र्जानं ग्रामादिति भवेत् ॥ तत्राप्यनिवासोत्तिके शयमनुभवानिवेति ॥ तथावस्यत्येतं ॥ यद्विनिर्कृतं

दोष्कर्मप्रयत्नतः तृतीयेपंवमेवाऽपि सप्तमेवाप्रदानतइति। वयनेनिमित्तविशेषणावश्यं। नावापत्परमगुरु
 वापादिनित्यं। एष्वेवसंस्थितेषुवापादिनित्यमावश्यकं॥ पुत्रादीनांनेतरत्रेतिभावः॥ तदुक्तं गंगायाभास्करे
 वेमातापित्रोर्गुरौमृते। आधुनिकलिसोमेवपुनंसप्तसुमृतमिति। सूतकांतेयकृत्तव्यंतदाहो अत्रेति। अत्रयस्मात्त
 र्मिकर्तव्यतयामयोक्तं। यद्वनंके। सिसर्वस्वगृह्योक्तं विदित्वा कृत्वा अनुश्रुयाय। यश्चादशुभं अशुभनाश
 यशुभार्थंशुभप्राप्तयेवभूत्सुरेभ्योब्राह्मणेभ्योदानंदद्यात्। स्पष्टमेतत्॥१५॥ अथत्रिंशत्तमः॥ दत्तापि
 सपिंशंपरशबवहनस्नायकः प्रजित्वा तद्देरमद्विचिन्त्यप्राशमितमनसो निंबपत्रं विदश्या। आवभ्याग
 पुर्व्वं कुरवृषभानक्षतांगोमयंवस्पृष्ट्वासिद्धार्थतैलान्यथदृषदिपदंन्यस्पसर्व्वविशेषः। सपिंडाश्च
 शबवहनस्नायकाश्चपिंडं दत्त्वा तद्देरमप्रजित्वाऽस्पृष्ट्वा प्रशमितमनसः संतः। समनंतरं निंबपत्रं विदश्या
 सावभ्या। नंतरमग्न्यं बुर्व्वं कुरवृषभानक्षतानंगोमयंवसिद्धार्थतैलानि वस्यस्त्वादृषदिपदंन्यस्पसर्व्व
 ग्गुहंप्रविशेयुरितिसंबंधः। तथावस्मृतिः। इतिसंस्मृत्यगच्छेयुर्गुहं वोलपुरस्सरः॥१६॥ विदश्या निंबपत्राणि
 नियताहारिवेश्मनः। आयम्याग्न्यादिसलिलंगोमयंगौरसर्व्वधान्। प्रविशेयुः समालभ्य कृत्वा श्मनि
 पदंशनेति॥ इति श्रीत्रिंशत्श्लोकीभाष्यसहिता समाप्ता॥ संवत्-१५। २५। समष्टावगाशुद्धौ भद्रं वास्ये १६
 हृत्तिमायां धनिष्ठायां नक्षत्रेऽयं स्मृतिः शंभुना लेखि॥ आत्मार्थं अथ वयस्यकारार्थं॥ शुभं भवति